

ты нѣколько старо-бѣлгарски надписа нахожда са и слѣдній надпись на мраморъ камень изкопанъ. ⁵⁾

„Въ лѣто 6738 — (6738) индиктнонъ Г. . Азъ Іоанъ Асѣнь въ Христѣ „Бога вѣрии царь и самодѣржець Бѣлгаромъ сынъ стараго Асѣни царѣ съѣздахъ „отъ злула: и писаниемъ украсихъ до конца прѣустили сїж цркви въ „имѧ сватихъ М. иже помошникъ въ Гв (12). лѣтѣ царства моего „ко кѣ не же лѣтѣ писаши са храмъ съ идолѣохъ на брань въ Рѣманикъ и „разбихъ конскѣ грыцкѣ. и самаго царѣ кюри Фодора коминна иахъ съ всѣми „богами єго. а земя всѧ прилахъ отъ Одрина и до Друль Грыцкѣ єще „же Арбанаскѣ и Сѣрбскѣ тѣкмо сѫщимъ градовомъ окресть царѣградѣ и само- „го тога града дрѣжахъ Фрѣди и ты подъ рѣкѣ царства моего покинио „влахъ са понеже иного царѣ не имѣхъ разве мене и мнози ради дань своїхъ „исправаждаше вѣхъ Богъ тако покелѣвшъ. ико безъ него ни дѣло ни слово „ко съкѣршасть са Томъ слава въ вѣки аминъ.”

Въ тойзи надпись видимы чи Юванъ Асѣнь сынъ стараго Асѣна царѧ живѣалъ въ 6738 (1230) и то было 12-то лѣто царствувания его. Отъ тукъ са разумѣва, чи Асѣнь вторый са вѣцарилъ въ 1218 лѣто; той-зи надпись єще показва кѣквѣ тытулъ ⁶⁾ носилъ Юванъ Асѣнь вторый: царь самодѣржець Бѣлгаромъ, и въ кратцѣ обласлава неговы подвиги надъ Гърци, Арбанасы, Сѣрби и надъ самы Фрѣзы, ⁷⁾ и чи тии му были покорни, плащали му дань и другаго царѧ развѣ него нѣмали. Да видимы и сами грыцки списатели що казвѣть за вѣзпомнаемо въ сей надпись кюри Тодорово заробванье. Атанасъ отъ Стагира, описающъ въ какво положение сае нахождала Византийска дѣржава, когато прѣвзѣхъ крѣстонохи Цари-градъ, то есть, чи избѣгавши кнази царскаго рода, съставили четири прѣстола: Ласкаръ въ Никеј Витинийскѣ, Алекси въ Трапузанъ, Михаилъ въ Драчѣ — *Διοφաχιον*, а Тодуръ въ Солунъ. Тодоръ же немиренъ сый, покусилъ са да изпыта счаствие си съ Бѣлгарами и отнѣль имъ Охридѣ и Прилѣпѣ — *Την Ἀχριδα και Πηρλεπὲν πόλεις τῶν Βουλγαρῶν* — Той противъ желание прочимъ кназамъ поискалъ да стани и да са привѣзгласи самъ той императоръ византийски и като прѣдприѣль да за владѣй поглавны мѣста около Одрина (Едрене), управилъ са и противу Бѣлгарѣ, нѣ тамо нему изпаднѣло на добро, защо то Асѣнь II. му разбилъ силно войскѣ, заробилъ го съ сичкы му войводы и съ домородство му и отвелъ ги тѣржественно въ Велико Тѣрново. Ето какъ пише самыи Гъркъ.

Ἐκεῖθεν δε ἐπέστρεψε κατὰ τοῦ Ἀσὰν βασιλέως τῶν Βουλγαρῶν, τοῦ ὁποίου τὴν Θυγατέρα εἶχε γυναικα ὡς ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, καὶ διὰ τοῦτο εἶχον φιλίαν καὶ εἰρήνην ἔγγραφον. Οθεν ὁ Ἀσὰν δικαιολογούμε-